

Arrest

nr. 308 566 van 20 juni 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DAGYARAN
Dageraadstraat 44
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 7 mei 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet,

Gezien de aanvullende nota's van de verzoekende partij van 9 mei 2024 en 16 mei 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet,

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat D. DAGYARAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoen origine te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren in Kanal Lasama Wayala, in het district Behsud, in de provincie Nangarhar. U hebt vier broers. Uw oudste broer, [S.A.], werkte als chauffeur voor [J.S.], een parlamentslid. Hij is momenteel in de Verenigde Staten. [G.A.] werkte als soldaat bij het Afghaans Nationaal Leger (ANA) en verblijft momenteel in Peshawar, Pakistan. Uw andere broer [K.] werkte ook bij het ANA als soldaat en verblijft momenteel in Istanboel, Turkije. Uw jongste broer, [N.], woont bij uw ouders in uw geboortedorp. U hebt ook nog een zus, [H.], zij woont bij uw ouders.

U begon te werken als kok voor [J.S.] in 2019. U kreeg deze job via uw broer [S.A.] die op dat moment de chauffeur van [S.] was. Uw familie kende [S.] al langere tijd en jullie woonden ook op grond dat van hem was. Tijdens uw werk als kok verbleef u in het kantoor/huis van [S.] in Kaboel. U kookte daar voor het personeel, [S.] en de gasten die hij daar ontving. U hebt deze job tot de machtsovername gedaan.

Op 15 augustus besloten u en uw drie oudere broers het land te verlaten. U en [K.] gingen naar Turkije en [S.A.] en [G.A.] naar Pakistan. U bereikte België op 18 juni 2022 en op 21 juni 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in. De taliban is na uw vertrek nog drie keer langsgeslagen. De eerste keer was ongeveer drie weken na de machtsovername, de tweede drie of vier maanden hierna en de derde en laatste keer was begin 2023. Ze vragen telkens waar u en uw broers zijn. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: uw taskara, de taskara van [N.], de e-taskara van [S.A.], de taskara van [G.A.], de taskara van [K.], uw badge, het Amerikaans rijbewijs van [J.S.], de badge van [S.A.], werkdocumenten van [S.A.], een appreciatiecertificaat van [S.A.], foto's van [S.A.] (o.a. met [J.S.]), documenten van binnenkomst VS [S.A.], de badge van [G.A.], foto's van [G.A.] tijdens zijn werk, foto's van [G.A.] in het ziekenhuis, de badge van [K.].

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Eerst en vooral dient opgemerkt dat u doorheen de verschillende asielprocedures in Europa uiteenlopende verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit. Zo verklaarde u in Bulgarije geboren te zijn op 22 juli 1993 (zie Dublin-antwoord Bulgarije). In Oostenrijk zei u dan weer geboren te zijn op 1 januari 2000 (zie Dublin-antwoord Oostenrijk) en in België gaf u 1 januari 1997 op als geboortedatum. Nochtans zei u onderweg nooit een andere identiteit te hebben gebruikt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 09.08.2023 (verder NPO), p. 4). Geconfronteerd met uw verklaringen in Bulgarije en Oostenrijk, ontkende u dit ooit gezegd te hebben (NPO, p.4). Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang in Europa coherente verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

In casu dient opgemerkt dat u uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk maakt.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat

etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uzelf stelt dat u zo'n twee jaar kok bent geweest van een parlamentslid. U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. U bent hier niet in geslaagd. Uit uw verklaringen blijkt dat u een zeer lage en weinig zichtbare functie uitvoerde. Een vrees voor vervolging louter omdat u werkte voor de voormalige overheid maakt u aldus niet aannemelijk. Bovendien zijn ook uw verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt weinig aannemelijk.

Zo blijkt uit uw verklaringen niet dat u ooit persoonlijke problemen hebt gehad met de taliban toen u nog in Afghanistan woonde en vertelt u enkel over feiten na vertrek (NPO, p.15-16). Wanneer u werd aangemaand te vertellen over de verschillende gebeurtenissen voor vertrek die hebben geleid tot uw vlucht uit Afghanistan, vermeldde u enkel vervolgingsfeiten nadat u het land al verlaten had. Er dient te worden geconcludeerd dat u geen persoonlijke problemen met de taliban hebt gehad voor uw vertrek.

Met betrekking tot uw actuele vrees in geval van terugkeer naar uw land, verklaarde u dat de taliban drie weken na de machtsovername langskwamen en vragen stelden over u en uw drie broers (NPO, p.6). Hierna zijn ze nog twee keer langsgeslagen en uw vader werd telkens beledigd en vernederd (NPO, p.16). Wanneer u dan werd gevraagd wie van de taliban langskwamen, zei u dit niet te weten en dat u enkel weet dat het taliban zijn (NPO, p.17). Gevraagd wat de taliban over u zeiden, antwoordde u vaag door te zeggen dat ze vroegen waar jullie waren en dat uw vader antwoordde dat hij dat ook niet wist (NPO, p.17). Gevraagd met hoeveel ze de eerste keer naar uw huis kwamen, zei u dit niet te weten en het ook niet hebben gevraagd. Wanneer u dan gevraagd werd of dezelfde personen telkens langskomen, zei u van niet (NPO, p.17). Het is opmerkelijk te noemen dat u geen functie of identiteit kan geven van uw vervolgers. Hoewel het gaat om elementen die op een gegeven moment werden aangebracht door een van uw familieleden, namelijk uw vader, vermeldt u geen enkel concreet element op grond waarvan uw verklaringen als vaststaand kunnen worden beschouwd. Het feit dat u geen enkel concreet en gedetailleerd element vermeldt, belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd.

Bovendien dient opgemerkt dat u op de DVZ expliciet hebt aangegeven dat u nooit werd bedreigd door de taliban en er niets meer gebeurd is na uw vertrek uit Afghanistan (vragenlijst CGVS, punt 5).

Er dient te worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat de taliban na vertrek naar u op zoek zijn. Mede omdat uw verklaringen hierover erg vaag waren, maar ook omdat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u voor uw vertrek problemen hebt gehad met de taliban. Het is dan ook niet geloofwaardig dat de taliban u zouden zoeken.

In verband met de tewerkstelling van uw broers bij het Afgaans leger dient opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COIQuery Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van vroegere leden van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken hebben met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw taskara en die van uw familieleden bevatten enkel jullie identiteitsgegevens, hetgeen niet meteen wordt betwist. De documenten omtrent uw tewerkstelling en die van uw familieleden tonen zoals hierboven beargumenteerd geen persoonlijke vrees bij terugkeer aan. Het Amerikaans rijbewijs van [J.S.] en documenten van de binnenkomst van Shir Afgha in de Verenigde Staten tonen louter aan dat zij zich daar bevinden en hebben verder geen bewijswaarde.

In verband met de e-mail die het CGVS op 21 augustus ontving van uw advocaat met daarin een opmerking in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpt op bovenstaande vaststellingen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermings-status toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major

legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist an_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde

Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd onteigend, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige

schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep in casu

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grond-gebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele, objectieve en onpartijdige wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuurs-rechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1. Verzoekers vluchtrelaas

Verzoeker vreest bij terugkeer te worden gedood door de taliban omdat hij sinds 2019 tot aan zijn vertrek uit Afghanistan werkzaam was als kok voor parlementslid J.S. (op wiens grond verzoeker en zijn familie ook woonden). Tijdens zijn werk als kok verbleef hij in het kantoor/huis van J.S. in Kaboel. Ook verzoekers oudste broer S.A. werkte als chauffeur voor J.S. Daarnaast waren verzoekers andere broers G.A. en K. werkzaam als soldaat bij het Afgaans nationaal leger (ANA). Op de dag van de machtsovername besloten verzoeker en zijn drie oudere broers het land te verlaten. Na verzoekers vertrek zouden de taliban nog drie keer zijn langsgesproken bij zijn vader met de vraag waar verzoeker en zijn broers zijn. De eerste keer was ongeveer drie weken na de machtsovername, de tweede keer drie of vier maanden hierna en de derde en laatste keer was begin 2023.

3.2. Beoordeling van het vluchtrelaas door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CG)

A. Het CG stelt vooreerst vast dat verzoeker doorheen de verschillende asielprocedures in Europa uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd over zijn identiteit, meer bepaald over zijn geboortedatum. Dit doet volgens het CG afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid.

B. Voorts heeft verzoeker volgens het CG zijn persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk gemaakt.

B.1. Het CG verwijst naar diverse EUAA-rapporten en stelt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. Concreet komt het CG tot de vaststelling dat verzoeker als kok van een parlements lid een zeer lage en weinig zichtbare functie uitoefende waardoor zijn vrees voor vervolging, louter omdat hij werkte voor de voormalige overheid, niet aannemelijk is .

B.2. Verzoekers verklaringen over de concrete vervolgingsfeiten die hij zou hebben meegemaakt zijn weinig aannemelijk.

B.2.1. Het blijkt niet uit verzoekers verklaringen dat hij voor de machtsovername ooit persoonlijke problemen heeft gehad met de taliban, hij vermeldde enkel vervolgingsfeiten die dateren van na zijn vertrek uit Afghanistan.

B.2.2. Verzoeker kan geen concrete en gedetailleerde elementen aanhalen over de taliban die bij zijn vader langskwamen na zijn vertrek uit Afghanistan. Zo kan hij niet nader antwoorden op de vraag wie van de taliban langskwamen, wat ze precies zeiden en met hoeveel ze waren. Het CG acht het opmerkelijk dat verzoeker geen functie of identiteit van zijn vervolgers kan geven. Daar komt nog bij dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingen zaken heeft aangegeven nooit te zijn bedreigd door de taliban en dat er niets meer is gebeurd na zijn vertrek uit Afghanistan.

C. In verband met tewerkstelling van zijn twee broers bij het ANA, verwijst het CG naar diverse EUAA-rapporten en stelt het dat familieleden van personen die tot het ANSF behoorden, te maken kunnen krijgen met vervolging bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met dit profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het CG stelt dat verzoeker geen dergelijke zaken aanhaalt. Het loutere feit dat verzoeker een familielid is van vroegere leden van het ANSF, van wie hij a priori niet aannemelijk maakt dat zij zelf te maken hebben met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in zijn hoofdte aannemelijk te maken.

D. Het CG oordeelt dat de documenten die verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming aanbrengt, niet van die aard zijn dat zij de bevindingen van het CG vermogen te wijzigen. Meer bepaald oordeelde het CG: *“Uw taskara en die van uw familieleden bevatten enkel jullie identiteitsgegevens, hetgeen niet meteen wordt betwist. De documenten omtrent uw tewerkstelling en die van uw familieleden tonen zoals hierboven beargumenteerd geen persoonlijke vrees bij terugkeer aan. Het Amerikaans rijbewijs van [J.S.] en documenten van de binnenkomst van Shir Afgha in de Verenigde Staten tonen louter aan dat zij zich daar bevinden en hebben verder geen bewijswaarde.”*

E. In verband met de e-mail die het CG op 21 augustus ontving van verzoekers advocaat met daarin een opmerking in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CG, merkt het CG op dat hiermee rekening werd gehouden en dat deze geen ander licht werpt op zijn vaststellingen.

3.3. Het verzoekschrift

In wat kan worden beschouwd als een eerste onderdeel van het enig middel, voert verzoeker de schending aan van 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker gaat vooreerst in op de vaststelling van het CG dat hij doorheen verschillende asiel-procedures in Europa uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd over zijn identiteit. Vervolgens gaat hij in op de vaststelling van het CG dat hij blijkens zijn verklaringen nooit problemen heeft gehad met de taliban toen hij nog in Afghanistan woonde. In derde instantie gaat verzoeker in op de vaststellingen van het CG inzake zijn verklaringen die hij heeft afgelegd over de taliban die na zijn vertrek uit Afghanistan bij zijn vader kwamen polsen waar hij en zijn broers waren. In vierde instantie gaat verzoeker in op de vaststellingen van het CG inzake zijn profiel van familielid van personen die vroeger voor de overheid werkten. Verzoeker benadrukt vervolgens zijn uniek dubbel profiel van medewerker van de overheid en familielid van voormalige ANSF-leden. Verderop in het verzoekschrift kaart verzoeker uitgebreid de vereiste van een toekomstgericht onderzoek aan inzake de nood aan internationale bescherming.

Voor wat betreft vaststelling A: hier kan de Raad verzoeker redelijkerwijs volgen wanneer hij opwerpt: *“(…). Bovendien zou het liegen over zijn leeftijd hem ook geen enkel voordeel bieden, aangezien hij bij beide data toch meerderjarig is. De verzoeker heeft consistent verklaard WIE hij is, iets waar het CGVS [on]voldoende rekening mee houdt.”*

Deze vaststelling die alleszins ook enkel betrekking heeft op verzoekers algemene geloofwaardigheid, kan geen afbreuk doen aan het gestelde in punt 3.4.

Voor wat betreft vaststelling B.2 kan de Raad verzoeker redelijkerwijs volgen waar hij voor vaststelling B.2.2. opwerpt dat hij heeft verklaard dat zijn vader de aanwezigheid van de taliban herkende en dat hij niet aan zijn vader heeft gevraagd hoeveel talibanleden er waren, omdat de eenvoudige vaststelling dat het taliban waren, voldoende was om te begrijpen dat hij werd gezocht, dat deze reactie het diepgewortelde bewustzijn van de ernstige dreiging weerspiegelt die uitgaat van de taliban in Afghanistan, dat in een dergelijke context van de verzoeker niet kan worden verwacht dat hij details verstrekt die verweerder van hem verlangt. Het is niet redelijk om, als verzoeker op het einde van zijn interview bij het CG geen details kan geven over de taliban, zoals met hoeveel ze waren toen ze bij verzoekers vader aanklopten en welke identiteit zij hadden, ervan uit te gaan dat de taliban na verzoekers vertrek niet meer in hem of in zijn broers geïnteresseerd waren. Voor wat betreft de vaststelling dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben aangegeven nooit te zijn bedreigd door de taliban en dat er niets meer is gebeurd na zijn vertrek uit Afghanistan, dient de Raad op te merken dat verzoeker hiermee niet werd geconfronteerd door het CG. Uit de vragenlijst van 10 augustus 2022 die bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd ingevuld met behulp van een tolk kan ook niet worden afgeleid wat verzoeker precies werd gevraagd te vertellen toen hem kort de vraag werd gesteld: *“Is er nog iets gebeurd na uw vertrek uit het land”*, waarop verzoeker antwoordde, *“Nee, er is niets gebeurd”*. Alleszins past het voor het volledige punt B.2. te verwijzen naar punt 3.4. waarin de nadruk wordt gelegd op de noodzaak van een toekomstige beoordeling van de vrees voor vervolging. Dit geldt ook voor de punt C. De vaststelling in punt E heeft geen verder belang voor de voorliggende betwisting.

3.4. Nood aan bijkomend onderzoek

3.4.1. Verzoekers profiel

Verzoeker heeft een door het CG niet betwist dubbel profiel, met name:

- hij is kok geweest van een vroeger parlements lid J.S.; hij was dus zelf een medewerker van de Afghaanse overheid in brede zin;
- hij is een familielid van medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid: naast het feit dat zijn broer S.A. werkte als chauffeur voor hetzelfde parlements lid, waren twee andere broers werkzaam voor het ANA.

De Raad merkt hierbij op dat uit het gehoorverslag naar voren komt dat verzoekers verklaringen over zijn werk als kok voor de parlementair J.S. consistent, aannemelijk en geloofwaardig zijn. Het CG trekt dit alles ook niet in twijfel, net zo min als verzoekers verklaringen, ondersteund door verschillende documenten die inhoudelijk niet verder worden betwist door verweerder (cf. punt D), dat twee andere broers werkzaam waren voor het ANA en een derde broer ook werkzaam was voor de voormelde parlementair.

Uit de actuele objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, blijkt dat voor personen die familie zijn van leden of medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid, in bepaalde gevallen of omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging vanwege de taliban of ISKP kan worden aangenomen (zie de rapporten van EUAA *“Afghanistan: targeting of individuals”* van augustus 2022 en *“Afghanistan: security situation”* van augustus 2022, EUAA *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 4 november 2022 en EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023, p. 54-55).

Via de aanvullende nota van 9 mei 2024 maakt verzoeker onder meer een kopie over van stukken waaruit zou moeten blijken dat:

- (1) J.S., de ex-parlementair uit Afghanistan, een Amerikaans paspoort heeft, uitgereikt in oktober 2023 en geldig tot oktober 2033;
- (2) J.S. op 15 januari 2024 een aanbevelingsbrief heeft geschreven voor verzoeker; hierin bevestigt hij dat verzoeker werkzaam is geweest voor hem als kok; tevens stelt hij dat als gevolg van zijn werkzaamheden voor een parlementair, verzoeker en zijn familie een directe bedreiging tegemoet zien in Afghanistan (*“As a result of his employment with the parliament member, him and his family are facing a direct threat in Afghanistan”*). J.S. verstrekt verder concrete gegevens waar hij kan bereikt worden.
- (3) verzoekers broer S.A. in de asielprocedure zit in de Verenigde Staten.

Voor het overige blijkt dat verzoeker tot de zesde graad (lagere school) naar school is gegaan in Afghanistan (CG, gehoorverslag p. 5), maar kan niet lezen (CG, gehoorverslag p. 10).

3.4.2. Toekomstgerichte beoordeling

Te dezen dringt zich een meer toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers profiel.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de 'vrees voor vervolging' (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *"In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd."* (eigen onderlijning), (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

In *"The EASO Practical Guide: Qualification for international protection"* van 2018 kan worden gelezen (p. 21): *"Secondly, 'well-founded fear' is based on the risk assessment, which is forward-looking. Because of inherent difficulties in making a prognosis about what would happen if the applicant were to return, the risk of a subjective appreciation in this regard is high. It is, therefore, of utmost importance that the evaluation of wellfounded fear is based on an objective methodology and that it avoids speculation. [...]"*

Het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status' (Genève, februari 2019) van UNHCR stelt (cf. § 45): *"However, the word 'fear' refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution."*

Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat zelfs indien verzoeker niet aannemelijk maakt in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan mogelijk wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker kan worden aangenomen.

Het CG, dat – het weze benadrukt – het dubbele profiel van verzoeker niet betwist, heeft te weinig onderzoek hiernaar gedaan en heeft in het bijzonder te weinig rekening gehouden met de combinatie van elementen die verzoekers dubbel profiel kenmerken. Verzoeker kan op dit vlak worden gevolgd waar hij in zijn verzoekschrift opwerpt: *"In het geval van de verzoeker moet worden benadrukt dat hij niet alleen als een familielid van voormalige ANSF-leden moet worden beschouwd, maar ook als iemand die direct betrokken was bij het ondersteunen van de voormalige overheid. De verzoeker heeft verklaard dat hij sinds 2019 als kok heeft gewerkt voor een parlamentslid en dat hij deze baan had gekregen via zijn broer, die als chauffeur voor dezelfde parlementarier werkte. Het feit dat hij als kok werkte voor een persoon met een hoge publieke status in de voormalige overheid kan zijn profiel verhogen in de ogen van de taliban, die mogelijk vergelding zoeken tegen personen die direct gelieerd zijn aan de voormalige regering. Het feit dat hij betrokken was bij de voormalige overheid, in combinatie met zijn positie als kok voor een parlamentslid geeft aan dat zijn situatie mogelijk uniek en risicovol is."*

Het CG behandelt het profiel van verzoeker in twee korte aparte stukken en stelt in se kort vast dat hij als kok een zeer lage en weinig zichtbare functie had, dat hij in het verleden nooit werd bedreigd door de taliban, dat hij geen details kon verstrekken over de taliban die na zijn vertrek uit Afghanistan bij zijn vader naar hem en zijn drie broers kwamen polsen, iets wat hij bovendien niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken, en dat hij geen zaken aanhaalt waaruit blijkt dat de taliban op zoek zijn naar zijn broers die voor ANA hebben gewerkt of om die reden wraak willen nemen op verzoeker en zijn familie; apriori maakt hij niet aannemelijk dat zijn broers zelf te maken hebben met daden van vervolging.

Echter kwam het aan het CG toe een meer toekomstgerichte beoordeling te maken waarbij het dient na te gaan of in hoofde van verzoeker als kok van een vroegere parlementair – die woonde op de gronden van dit parlamentslid en ook bij hem woonde en leefde in Kaboel en door de taliban dus redelijk zichtbaar kan worden gelinkt aan het parlamentslid – én als familielid van personen die voor het ANA hebben gewerkt, een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Dit dringt zich des te meer op gezien verzoeker heeft verklaard dat iedereen in zijn dorp (Kanal Lasama Wayala, district Behsud, provincie Nangarhar) wist welke beroepsactiviteiten hij en zijn broers hadden (CG, gehoorverslag p. 8, , 10, 11, 16), dat zijn broer die als chauffeur werkte voor J.S., zich ook net als deze laatste in de Verenigde Staten bevindt en met voormelde persoon nog in contact staat (CG, gehoorverslag, p.15), hij zich thans in de asielpprocedure zou bevinden en J.S., die ondertussen de Amerikaanse nationaliteit zou hebben verworven, een aanbevelingsbrief voor verzoeker zou hebben geschreven (cf. de hierboven aangehaalde stukken die via een aanvullende nota werden neergelegd) .

De Raad wijst er op dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de machtsovername door de taliban leidt tot een nieuwe (machts)dynamiek, niet alleen op nationaal niveau maar ook lokaal. Verzoekers vervolgingsvrees die mogelijkerwijze voortvloeit uit zijn dubbel profiel moet dan ook worden beoordeeld vanuit deze nieuwe (machts)dynamiek.

Een verder onderzoek naar de impact van verzoekers specifieke dubbele profiel, en de mogelijke risico's voor verzoeker hierdoor bij terugkeer naar Afghanistan, dringt zich dan ook op. Verweerder kan hierbij de stukken die bij de aanvullende nota werden neergelegd ter terechtzitting inzake verzoekers tewerkstelling en integratie betrekken en nagaan of dit een bijkomende risicofactor is in geval van een terugkeer naar Afghanistan.

3.5. Conclusie

Gelet op wat voorafgaat en met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingen-wet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

De verwerende partij heeft geen nota ingediend en was ter terechtzitting niet aanwezig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 september 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA